

Ο αιφνιδιασμός του Κώστα Σημίτη

Του ΡΙΧΑΡΔΟΥ ΣΩΜΕΡΙΤΗ

Ακολουθώντας το παράδειγμα της κυρίας Μέρκελ και του κ. Σαρκοζί, ο Κώστας Σημίτης ανακοίνωσε τις προάλλες ότι προτιμάει (τώρα) μια ειδική σχέση της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την Τουρκία και όχι την πλήρη ένταξή της. Ανέτρεψε δηλαδή απροειδοποίητα την πολιτική που είχε πεισματικά προωθήσει. Πολιτική που βελτίωσε τις σχέσεις μας με την Αγκυρα και επέτρεψε την ένταξη της Κύπρου στην Ένωση.

Υπάρχει κάτι το καινούργιο και το επείγον που να εξηγεί την αιφνιδιαστική σημαντική πρωτοβουλία; Η Τουρκία δεν άλλαξε γεωγραφική θέση από την εποχή (δεκαετία του '50) που όλοι οι Δυτικοί την προσκάλεσαν στο ευρωπαϊκό τραπέζι (ΝΑΤΟ, ΟΟΣΑ, Συμβούλιο της Ευρώπης, Συμφωνία Σύνδεσης που αναγνώριζε το δικαίωμά της πλήρους ένταξης), με τελική επιβράβευση το Ελσίνκι. Η Τουρκία δεν άλλαξε δημογραφία. Δεν είναι νέο το φαινόμενο της τουρκικής μετανάστευσης. Δεν έγιναν τώρα μουσουλμάνοι οι Τούρκοι. Όταν άρχισαν οι ενταξιακές διαπραγματεύσεις όλοι γνώριζαν τη γενοκτονία των Αρμενίων, την εισβολή στην Κύπρο, το Κουρδικό πρόβλημα, τα θέματα του Αιγαίου. Το μόνο που άλλαξε κατά το τελευταίο διάστημα είναι ότι (σε μεγάλο βαθμό, χάρη στην Ευρώπη) η Τουρκία είναι σήμερα πιο δημοκρατική και λιγότερο στρατοκρατούμενη.

Η δήλωση Σημίτη ενθουσίασε πολλούς τουρκοφάγους, άλλοι αντισημιτικοί ψάχνουν για ταπεινά προσωπικά αίτια

Κάτι όμως άλλαξε στην Ευρώπη. Κυρίως στη Γαλλία. Ο Σαρκοζί ήθελε τις ψήφους της ακροδεξιάς που δεν ήθελε τους «αλλόθρησκους ασιάτες» Τούρκους. Τis κέρδισε (πρόσφερε και άλλα αξιοθρήνητα σε βάρος των μεταναστών και της λεγόμενης «ασφάλειας») και σε μεγάλο βαθμό σε αυτές οφείλει την εκλογή του. Τώρα που η δημοτικότητα του κατρακυλάει έχει ακόμα ένα λόγο να διώ-

χνει τους Τούρκους από την Ευρώπη. Σε μεγάλο βαθμό, τέτοιους αλλά και διαφορετικούς λόγους έχει και η κυρία Μέρκελ. Επιβάλλεται αλλαγή και στη δική μας στάση; Η πολύ δύσκολη τουρκική ένταξη απαιτεί πολλά χρόνια, τεράστιες προσπάθειες. Υπερβαίνει τα όρια πολιτικής παρουσίας του κ. Σαρκοζί και της κυρίας Μέρκελ! Δεν έχουν σταματήσει οι διαπραγματεύσεις παρά την (προσωρινή; Θα δούμε!) αδυναμία της Αγκυρας να προχωρήσει σε εκσυγχρονιστικά και δημοκρατικά μέτρα όσο θα έπρεπε. Οσα κεφάλαια δεν προκαθορίζουν την πλήρη ένταξη βρίσκονται πάντα στο τραπέζι. Τα άλλα στην αναμονή.

Πρέπει φυσικά η ελληνική πλευρά να φροντίζει τα συμφέροντά μας είτε προχωρήσει η ένταξη είτε προχωρήσει η ειδική σχέση. Πάντως σε μεγάλο βαθμό αυτή η ειδική σχέση είναι μύθος: υπάρχει ήδη και περιλαμβάνει ακόμα και την τελωνειακή ένωση. Θα περιλάβει και την πολιτική συνεργασία; Μάλλον εφόσον διά μέσου του ΝΑΤΟ και του πλέγματος των ενδοδυτικών σχέσεων υφίσταται ήδη σε μεγάλο βαθμό. Αν λείπει κάτι, αυτό είναι η συνευθύνη, η κοινοτική αλληλεγγύη και οι συναινετικοί κανόνες παιχνιδιού που μόνο ανάμεσα στα πλήρη μέλη - δύσκολα συχνά - έχει υπόσταση. Για αυτό μας συμφέρει η ένταξη.

Η δήλωση Σημίτη ενθουσίασε πολλούς τουρκοφάγους που ως τώρα τον κατέκριναν με πάθος, άλλοι αντισημιτικοί ψάχνουν ταπεινά προσωπικά αίτια για να εξηγήσουν τη στροφή του. Στη θέση του (αλλά δεν είμαι στη θέση του!) όλα αυτά θα με ανησυχούσαν. Και θα με ανησυχούσαν περισσότερο ακόμα οι απορίες όσων ως τώρα στήριζαν τις πολιτικές του.

somerit@otenet.gr

ΤΟ ΒΗΜΑ

Ιδρυτής: Δημήτριος Λαμπράκης

- Έτος ιδρύσεως 1922 ■ Έτος ΠΖ'
- Αριθ. φύλλου 15282
- Πολιτική και Οικονομική εφημερίδα
- Εκδίδεται από τον Δημοσιογραφικό Οργανισμό Λαμπράκη ΑΕ

Πρόεδρος του ΔΣ: Χρήστος

Αναπληρωτής Διευθυντής
Βασίλης Μουλόπουλος
γος Αλλαμανής, Ζώης Τ

Γραφεία: **Μιχαλακοπούλου 80, Αθήνα 115 28** E-mail: **tovima@dolnet.gr** **Ir**
ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική, η κ
μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλων, χωρίς προηγούμενη γρα